

**Περιεχόμενα
τεύχους:**

Ιστορία του εορτασμού των Χριστουγέννων	1
Οι καλικάντζαροι	1-2
Σκρουτζ Μακ Ντακ	2
Κουρμπάν Μπαϊράμ	3
Κοπεγγάγη—Κλιματική Αλλαγή	4
Ο ΝΕΟΣ ΙΟΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	4
ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 36 χρόνια μετά ΖΕΙ	5
Γιορτή 17 Νοέμβρη, όλοι το	7
Από που ξεκινάει η βία στα σχολεία...	7
Γνωρίζετε για την νευρική ανορεξία?	7
Χριστούγεννα στον κόσμο	9

Ιστορία του εορτασμού των Χριστουγέννων

Οι ιστορικές πηγές υποδεικνύουν ότι ο εορτασμός των Χριστουγέννων άρχισε να τηρείται στη Ρώμη γύρω στο 335, αν και κάποιοι ερευνητές βασιζόμενοι σε αρχαίους ύμνους με χριστουγεννιάτικη θεματολογία θεωρούν ότι τα πρώτα βήματα που οδήγησαν στον εορτασμό αυτό έγιναν μέσα στον 3ο αιώνα. Η παράδοση θεωρεί ότι η αρχαιότερη ομιλία για τη γιορτή των Χριστουγέννων εκφωνήθηκε από τον Μέγα Βασίλειο στην Καισάρεια της Καππαδοκίας το έτος 376 μ.Χ..

Επί Πάπα Ιουλίου Α' (336-332) τα Χριστούγεννα σταμάτησαν να γιορτάζονται μαζί με τα Θεοφάνεια και θεσπίστηκε ως επέτειος η 25 Δεκεμβρίου κατόπιν έρευνας των αρχείων της Ρώμης, όπως πιστεύεται, επί της απογραφής που έγινε επί αυτοκράτορα Οκταβιανού Αυγούστου, σε συνδυασμό με υπολογισμό ρήσης του Ευαγγελίου (το οποίο και συντέινε) του Προδρόμου λεχθείσα περί τον Χριστόν: "Εκείνος δει αυξάνειν, εμέ δε ελατούσθαι" (Ιωάνν. γ'30). Με βάση αυτή την υποθετική πηγή, η Γέννηση του Χριστού ορίστηκε κατά το χειμερινό ηλιοστάσιο όπου και αρχίζει η αύξηση των ημερών. Στον καθορισμό της 25ης Δεκεμβρίου ως ημερομηνίας εορτασμού συντέλεσαν προφανώς η μεγάλη εθνική εορτή του "ακατανίκητου" θεού Ήλιου (*Dies Natalis Solis Invicti*) και ο εορτασμός των γενεθλίων του Μίθρα που ήταν διαδεδομένα σε όλη την επικράτεια της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας με την έννοια ότι η επιλογή αυτής της ημέρας ως ημέρας γέννησης του Χριστού είχε να κάνει με την προσπάθεια αντικατάστασης των παγανιστικών (μη χριστιανικών) γιορτών που τηρούνταν εκείνον τον καιρό, όπως τα Σατουρνάλια και τα Μπρουμάλια.

Συνεπώς, όταν ο Χριστιανισμός έγινε η επίσημη θρησκεία της αυτοκρατορίας, προσπάθησε να απορροφήσει και να δώσει νέα διάσταση και νέα σημασία σε πανάρχαια λατρευτικά έθιμα και λατρευτικές συνήθειες αιώνων. Πάντως, παρά τις απαγορεύσεις της εκκλησίας για πολλές από τις εκδηλώσεις που τελούνταν στην αντίστοιχη του Δωδεκαημέρου περίοδο ή τις νομοθεσίες, αυτές διατηρήθηκαν κυρίως στην ύπαιθρο καθ' όλη την διάρκεια των ρωμαϊκών αυτοκρατορικών χρόνων, μέχρι τον 5ο μ.Χ. αιώνα. Σε μεταγενέστερη εποχή πολλά από τα έθιμα τους (ανταλλαγή δώρων, γλέντια, χαρτοπαίγνια κ.ο.κ.) μεταβιβάστηκαν στον εορτασμό της Πρωτοχρονιάς.

Στη Ρώμη το καλεντάρι των Φιλοκαλίων (354 μ.Χ.) περιλαμβάνει στην ημερομηνία της 25ης Δεκεμβρίου, απέναντι από την παγανιστική *Natalis invicti*, δηλ. "γέννηση του ακατανίκητου (ήλιου)", την φράση "*VIII kaalitan nattis Christus in Bethleem Iudea*".

Από τη Δύση ο εορτασμός της Γεννήσεως στις 25 Δεκεμβρίου πέρασε και στην Ανατολή γύρω στο 376. Το 386 ο Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος παρότρυνε την εκκλησία της Αντιόχειας να συμφωνήσει στην 25η Δεκεμβρίου ως ημέρα εορτασμού της Γέννησης. Τον καιρό του Αγ. Αυγουστίνου (354-430) η ημερομηνία της Γιορτής της Γέννησης είχε καθοριστεί, πάντως ο Αυγουστίνος την παραλείπει από τον κατάλογο του με τις σημαντικές χριστιανικές επετείους (PL 33.200).

Με τον χρόνο επεκράτησε σε όλο τον χριστιανικό κόσμο εκτός της Αρμενικής Ορθόδοξης Εκκλησίας που συνεχίζει τον συνεορτασμό με τα Θεοφάνια.

Το 529 ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός απαγόρευσε την εργασία και τα δημόσια έργα κατά τη διάρκεια των Χριστουγέννων και τα ανακήρυξε δημόσια αργία. Ως το 1100, καθώς είχε επεκταθεί η δράση των ιεραποστολών στις παγανιστικές ευρωπαϊκές φυλές, όλα τα έθνη της Ευρώπης γιόρταζαν τα Χριστούγεννα. Εντούτοις, αργότερα, εξαιτίας της Μεταρρύθμισης απαγορεύτηκε ή περιορίστηκε κατά περιόδους η τήρησή του εορτασμού τους σε διάφορες χώρες της Ευρώπης και στην Αμερική, καθώς θεωρούνταν ότι περιλάμβανε σε μεγάλο βαθμό ειδωλολατρικά στοιχεία.

(Πηγή: <http://el.wikipedia.org>)

Οι καλικάντζαροι

Οι καλικάντζαροι είναι μια παλιά παράδοση στην πατρίδα μας. Και σε κάθε τόπο, και πιο πολύ στα χωριά, υπάρχουν χίλιοι θρύλοι και έθιμα γύρω από αυτούς. Εμφανίζονται κάθε Χριστούγεννα. Μερικοί λένε ότι είναι πνεύματα, άλλα καλά και άλλα κακά. Άλλοι πάλι πιστεύουν ότι είναι παράξενα όντα, μαλλιαρά και ότι τρυπώνουν στα σπίτια από τις καμινάδες. Τις νύκτες πηγαίνουν και κλέβουν τα φαγητά που βρίσκουν και πιο πολύ τα σύκα γιατί τους αρέσουν πολύ. Όταν τελειώσουν το φαγητό τους αρχί-

Μήπως έχετε να προτείνετε κάποιο καλύτερο όνομα για την σχολική μας εφημερίδα, και να γίνετε ο νονός ή η νονά της; Στείλτε μας ένα e-mail στο: 2gymkonews@sch.gr

Νοέμβριος 2009

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Δεκέμβριος 2009

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

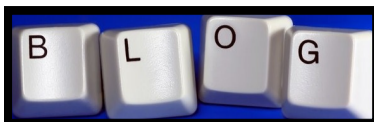
ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ:

- ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ 23/12
- ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 25/12
- ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 31/12
- ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 1/1
- ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ 8/1

Γράψτε κάτι...

Όποιος καθηγητής ή μαθητής του σχολείου θέλει, μπορεί να δημοσιεύσει κάποιο άρθρο, δικό του ή άλλου (με αναφορά στην πηγή), στέλνοντάς το στο e-mail: 2gymkonews@sch.gr

Εδώ και μερικές μέρες λειτουργεί και το Blog του σχολείου μας στην διεύθυνση:

<http://blogs.sch.gr/2gymko/>

ρίξτε μια ματιά... Όποιος καθηγητής ή μαθητής του σχολείου θέλει, μπορεί να δημοσιεύσει κάποιο άρθρο, δικό του ή άλλου (με αναφορά στην πηγή), στέλνοντάς το στο e-mail:

2gymkoblog@sch.gr

Σχετικά

Η σχολική εφημερίδα του σχολείου μας δημιουργήθηκε στο πλαίσιο του μαθήματος της Πληροφορικής της Γ' Γυμνασίου. Δημοσιεύονται κυρίως άρθρα σχετικά με το σχολείο μας και την Κω. Μπορούν να δημοσιεύσουν άρθρα και όλοι οι μαθητές και οι καθηγητές του σχολείου. Κυκλοφορεί στους πίνακες ανακοινώσεων του σχολείου μας αλλά βρίσκεται και «πιο ζωντανή» στο διαδίκτυο στο blog: <http://blogs.sch.gr/2gymkonews> ενώ το e-mail επικοινωνίας είναι το 2gymkonews@sch.gr.

Για την δημιουργία και κυκλοφορία της εφημερίδας συμμετέχουν οι μαθητές του Γ1

ζουν να χορεύουν.

Όλοι οι χωρικοί, όταν πλησιάζει βράδυ, φοβούνται να ξεμυτίσουν από το σπίτι τους, προπάντων τα μικρά παιδιά, ως ότου έρθει η γιορτή των Φώτων, που ρίχνουν το σταυρό και οι καλικάντζαροι εξαφανίζονται. Τότε πάνε και ζουνε κάτω από τη γη. Και εμφανίζονται πάλι τα άλλα Χριστούγεννα.

Σε πολλά χωριά ρίχνουνε αναμμένα κάρβουνα στα πηγάδια, για να μην μαγαρίσουν οι καλικάντζαροι. Δεν μπορώ να σας εξηγήσω καλύτερα, τι είναι ένας Καλικάντζαρος. Νομίζω πως μπόρεσα να σας δώσω να καταλάβετε περίπου τι είναι.

Σε άλλους είναι συμπαθητικοί και σε άλλους αντιπαθητικοί. Θα ήθελα πολύ να έβλεπα ένα Καλικάντζαρο, αλλά νομίζω πως δεν θα το κατορθώσω. Απλούστατα : γιατί δεν υπάρχουν.

(Από την εγκυκλοπαίδεια Χάρη Πάτση)

Σκρουτζ Μακ Ντακ

Ο Σκρουτζ Μακ Ντακ, γνωστός και απλά σαν **Θείος Σκρουτζ** είναι φανταστικός χαρακτήρας της Ντίσνεϋ. Σε αντίθεση με τα περισσότερα παπιά-ήρωες της εταιρίας δεν δημιουργήθηκε στο χώρο των κινουμένων σχεδίων αλλά στα περιοδικά κόμικς . Ήταν ο μεγάλος Καρλ Μπαρκς που τον δημιούργησε το 1947 για τις ανάγκες της ιστορίας Χριστούγεννα στο *Βουνό της Αρκούδας* με πρωταγωνιστή τον Ντόναλντ Ντακ . Τα κύρια χαρακτηριστικά του Σκρουτζ είναι τα απίστευτα πλούτη του (είναι μακράν το πιο πλούσιο άτομο στον κόσμο της Ντίσνεϋ αλλά και ίσως σε όλο τον κόσμο της φαντασίας - μυθοπλασίας) αλλά και η απύθμενη τσιγγουνιά του.

Ιστορία

Μετά την πρώτη εμφάνιση του χαρακτήρα ο Μπαρκς άρχισε να τον χρησιμοποιεί όλο και πιο συχνά και σύντομα έγινε πολύ δημοφιλής αφού οι περιπέτειές του και η αναζήτηση για παραπάνω πλούτη τον έφερναν σε διάφορα μέρη του κόσμου και περίεργες καταστάσεις. Το 1952 απέκτησε το δικό του περιοδικό με τίτλο *Θείος Σκρουτζ* το οποίο ανέβηκε στην κορυφή των πωλήσεων των κόμικς στην Αμερική. Ο Καρλ Μπαρκς συνέχισε για πολλά χρόνια να γράφει και να σχεδιάζει ιστορίες με πρωταγωνιστή τον Σκρουτζ και τα άλλα παπιά και οι περισσότερες από αυτές θεωρούνται πλέον κλασικές και ανήκουν στα αριστουργήματα της ένατης τέχνης. Το 1994 ο Ντον Ρόσα ολοκλήρωσε το βραβευμένο του κόμικς *Ο Βίος και η πολιτεία του Σκρουτζ Μακ Ντακ* το οποίο αφηγείται σε 12 κεφάλαια όλη την ιστορία του ήρωα από τα παιδικά του χρόνια έως τη στιγμή της πρώτης του παρουσίας στο κοινό με την ιστορία "Χριστούγεννα στο Βουνό της Αρκούδας". Έκτοτε ο Σκρουτζ έγινε ένας από τους κύριους χαρακτήρες των Κόμιξ και συνοδεύεται πάντοτε με την τυχερή του δεκάρα. Ο Ρόσα, επίσης, ανέλαβε και τη χρονολόγηση της ζωής του Σκρουτζ, η οποία, κατά τον ίδιο, τερματίζεται με το θάνατο του ήρωα, το 1967, στην ηλικία των 100 ετών.

Ο Σκρουτζ κατά την διάρκεια της περιπλανήσεώς του στον κόσμο, γνώρισε πολλούς οι οποίοι εποφθαλμιούν να κλέψουν τα χρήματά του όπως ο Σκληρόκαρδος Χρυσοκούκης, Ολλανδός ο οποίος γεννήθηκε στην Νότιο Αφρική καθώς επίσης και ο Τζων Ρόμπαξ , ο οποίος σπαταλά άσκοπα την περιουσία του. Ο μεγαλύτερός του όμως εχθρός είναι η σατανική μάγισσα Μάτζικα Ντε Σπέλ. Η Μάτζικα έβαλε ως σκοπό της ζωής της να κλέψει την τυχερή δεκάρα του Σκρουτζ και, λιώνοντάς την, να αποκτήσει το άγγιγμα του Μίδα και έτσι να γίνει η πλουσιότερη μάγισσα του κόσμου. Γι'αυτό τον λόγο ο Σκρουτζ έχει εξοπλίσει το θησαυροφυλάκιο του με χιλιάδες αντимаγικά μέτρα.

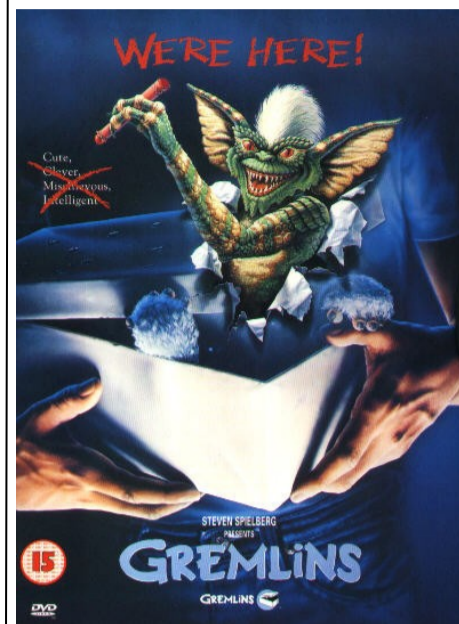
Περισσότερα στο <http://blogs.sch.gr/2gymkonews/>

(Πηγή: <http://el.wikipedia.org>)

Χριστουγεννιάτικες ταινίες

Είναι κλασικές και δεν υπάρχει άνθρωπος, μικρός ή μεγάλος που δεν τις έχει δει. Κάθε χρόνο τέτοιες μέρες τις αναζητάμε και τις βλέπουμε ξανά και ξανά με την ίδια λαχτάρα! Τις έχουμε συνδυάσει με τις γιορτές των Χριστουγέννων... Δείτε το Top 10 όλων των εποχών!

1. The Gremlins(1984) Τα μικρά τερατάκια που αγαπήσαμε...

2. Home Alone(1990) Όσες φορές και να τη δούμε γελάμε με τα παθήματα των "κακοποιών"
3. The Polar Express(2004)Το 3D αριστούργημα του Ρόμπερτ Ζεμέικς με τον Τομ Χανκς!
4. Holiday(2006)Έρωτας τα Χριστούγεννα
5. The Muppet Christmas Carol (1992)
6. The Grinch(2000) Ο κακός Τζιμ Κάρει δε κατάφερε να χαλάσει το πνεύμα των Χριστουγέννων!
7. The Santa Clause
8. A Christmas story(1993)
9. White Christmas(1954)Κλασική Χριστουγεννιάτικη ταινία με υπέροχη μουσική
10. The Nightmare Before Christmas -Χριστουγεννιάτικος Εφιάλης

Άλλες Χριστουγεννιάτικες ταινίες: Love Actually, Joeyx Noel, Bad Santa.

Δείτε video των ταινιών στο <http://blogs.sch.gr/2gymkonews/>

Κουρμπάν Μπαϊράμ

Στο Κουρμπάν Μπαϊράμ γιορτάζεται η άφιξη του Αβραάμ, που έρχεται από την Παλαιά Διαθήκη. Κατά την κινητή αυτή γιορτή των Μουσουλμάνων, υπάρχουν πολλά κοινά έθιμα με αντίστοιχα του Πάσχα της Χριστιανοσύνης. «Κουρμπάν» λέγεται επειδή σφάζουν ζώα και «Μπαϊράμ» σημαίνει γιορτή. Της συγκεκριμένης γιορτής δεν προηγείται νηστεία. Την παραμονή το απόγευμα γίνεται η προσευχή στο τζαμί και την επομένη αρχίζει επίσημα ο εορτασμός με προσευχή και πάλι στις 7.30' το πρωί στο τζαμί. Στη συνέχεια ευλογούνται απ' τον χότζα οι «τυχείς». Τα ζώα δηλαδή που σφαγιάζονται για να καταναλωθούν. Πρόκειται για βόδια, αρνιά και πρόβατα που κάθε οικογένεια μαγειρεύει για τη γιορτή. Σε κάθε οικογένεια αντιστοιχεί ένα ζώο, ενώ μια αγελάδα αντιστοιχεί σε επτά. Τα τρία τέταρτα του ζώου μοιράζονται στους οικονομικά ασθενέστερους και γενικά στους φίλους και γείτονες και δεν είναι λίγες οι φορές που τα κιά του κρέατος που δίνονται, επιστρέφουν στο σπίτι στο πολλαπλάσιο. Αν μια οικογένεια τάξει το σφάγιο στη μνήμη κάποιου νεκρού, η σφαγή γίνεται την παραμονή, σε άλλη περίπτωση ακολουθείται το τυπικό που προβλέπει ότι πρέπει να ολοκληρωθεί η διαδικασία μέχρι τις 5.00' το απόγευμα, όποιας από τις τέσσερις μέρες διαλέξουν οι πιστοί. Αυτές τις τέσσερις μέρες συν την παραμονή, είναι αργία για τους εορτάζοντες.

Κοινά έθιμα Έθιμα που μοιάζουν με αυτά του Χριστιανικού Πάσχα και αποδεικνύουν ότι οι δυο μονοθεϊστικές θρησκείες έχουν ομοιότητες στη βάση τους και κοινούς συμβολισμούς. Πάντως σ' όλη την Θράκη θα γιορταστεί και φέτος εν ειρήνη το κουρμπάν μπαϊράμ που αποτελεί επίσημη αργία και για τα μειονοτικά σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στην πόλη, αλλά και τα χωριά θα αναβιώσουν έθιμα, όπως της καμήλας με μεταμφιέσεις νέων που περνούν και μαζεύουν χρήματα και δώρα, ενώ οργανώνονται και κοσμικά γλέντια σε διάφορα κέντρα όπου γιορτάζουν με ορχήστρες καλλιτέχνες που έρχονται από την Τουρκία τραγουδιστές, χορεύτριες οριεντάλ κ.ά.

Κοινά έθιμα Έθιμα που μοιάζουν με αυτά του Χριστιανικού Πάσχα και αποδεικνύουν ότι οι δυο μονοθεϊστικές θρησκείες έχουν ομοιότητες στη βάση τους και κοινούς συμβολισμούς. Πάντως σ' όλη την Θράκη θα γιορταστεί και φέτος εν ειρήνη το κουρμπάν μπαϊράμ που αποτελεί επίσημη αργία και για τα μειονοτικά σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στην πόλη, αλλά και τα χωριά θα αναβιώσουν έθιμα, όπως της καμήλας με μεταμφιέσεις νέων που περνούν και μαζεύουν χρήματα και δώρα, ενώ οργανώνονται και κοσμικά γλέντια σε διάφορα κέντρα όπου γιορτάζουν με ορχήστρες καλλιτέχνες που έρχονται από την Τουρκία τραγουδιστές, χορεύτριες οριεντάλ κ.ά.

(Πηγή: <http://www.xronos.gr/>)

Οι Μάγισσες του Σάλεμ...

Το χειμώνα του 1692 , 200 περίπου χρόνια μετά την έναρξη του κυνηγιού των μαγισσών στην Ευρώπη και την έκδοση του Malleus Maleficarum , η Ελίζαμπεθ Πάρις (Μπέτι), 9 ετών, και η Άμπιγκεϊλ Ουίλιαμς , 11 ετών, άρχισαν να παρουσιάζουν περίεργα συμπτώματα, τα οποία κανείς γιατρός δεν μπορούσε να εξηγήσει, μέχρι που ένας εξ αυτών, ο Γουίλιαμ Γκριγκς, απεφάνθη ότι τα κορίτσια ήταν δαιμονισμένα . Τα συμπτώματα περιλάμβαναν κραυγές, βλασφημίες, σπασμούς, μυστήριες επικλήσεις και κατάσταση έκστασης και σύντομα παρατηρήθηκαν και σε άλλα κορίτσια της πόλης. Έτσι ο αιδεσιμότατος Σάμιουελ Πάρις , πατέρας της

Μπέτι, ζήτησε βοήθεια και από γειτονικές πόλεις, ενώ και οι υπόλοιποι κάτοικοι της πόλης άρχισαν να πιάζουν τα κορίτσια να κατονομάσουν τους ανθρώπους που καταπιάνονταν με “έργα του Διαβόλου”.

Ο αιδεσιμότατος Πάρις άρχισε να υποψιάζεται την Τιτούμπα , ινδιάνα σκλάβια που είχε γεννηθεί στη Νότια Αμερική και είχε φέρει μαζί του από την Καραϊβική (νησιά Μπαρμπάντος), γνώστρια της μαγικής λατρείας της Obeah . Τα κορίτσια του χωριού επισκέπτονταν συχνά την Τιτούμπα για να τους πει το μέλλον ή να τη συμβουλευτούν για ό,τι άλλο τις ενδιέφερε, γνωρίζοντας όμως πως αυτό απαγορευόταν αυστηρά τότε, καθώς στο πουριτανικό περιβάλλον όπου ζούσαν, οποιαδήποτε θρησκευτική εκδήλωση πέραν του καθιερωμένου θεωρούταν ως μαγεία , άρα συνεργασία με το Διάβολο. Σύμφωνα με τις ιστορίες, ο Πάρις κάποια στιγμή την είδε να βγάζει κάτι από τις στάχτες στο τζάκι, απαίτησε να του εξηγήσει τι ήταν αυτό κι εκείνη του απάντησε ότι ήταν το «γλυκό των μαγισσών» και ότι το έφτιαξε στοχεύοντας τη θεραπεία των κοριτσιών. Ο Πάρις δεν την πίστεψε και, χτυπώντας την, εκείνη αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι ήταν η υπεύθυνη για την κατάσταση των κοριτσιών. Έπειτα, ζήτησε από την Ελίζαμπεθ, την κόρη του, να αποκαλύψει τι πραγματικά συμβαίνει κι εκείνη τα ομολόγησε όλα, ενώ και η ανιψιά του, Άμπιγκεϊλ, βεβαίωσε πως κάποια άτομα στην πόλη είχαν συνάψει συμφωνία με τον Διάβολο.

Η συνέχεια στο...<http://blogs.sch.gr/2gymkonews/>

(Πηγή: <http://el.wikipedia.org>)

Χριστούγεννα στην Φινλανδία!!!!

Στη Φινλανδία η 24η Δεκεμβρίου είναι η σημαντικότερη ημέρα της περιόδου των Χριστουγέννων. Οι εορτασμοί αρχίζουν το μεσημέρι, οπότε σύμφωνα με τη μεσαιωνική παράδοση η ειρήνη των Χριστουγέννων καλείται να ξεπροβάλει με κάθε επισιμότητα στη πόλη «Turku» της Φινλανδίας. Τα κεριά και τα εποχικά φυτά διακόσμησης όπως

το αλεξανδρινό δημιουργούν τη κατάλληλη ατμόσφαιρα για τον εορτασμό των Χριστουγέννων σε οικογενειακό πάντα περιβάλλον.

Παραδοσιακά η μέρα αυτή είναι αφιερωμένη στη μνήμη των νεκρών και μια επίσκεψη στο νεκροταφείο την παραμονή των Χριστουγέννων αποτελεί πατροπαράδοτο έθιμο. Κατά τη διάρκεια εκείνης της νύκτας τα καλυμμένα από χιόνι νεκροταφεία μετατρέπονται σε εντυπωσιακές φωτεινές θάλασσες από κεριά.

<Πηγή: Βικιπαίδεια>

Το σπάσιμο του ροδιού, έθιμο της Πελοποννήσου

Το πρωί της Πρωτοχρονιάς, η οικογένεια πηγαίνει στην εκκλησία και ο νοικοκύρης κρατάει στην τσέπη του ένα ρόδι, για να το λειτουργήσει. Γυρνώντας σπίτι, πρέπει να χτυπήσει το κουδούνι της εξώπορτας -δεν κάνει να ανοίξει ο ίδιος με το κλειδί του- και έτσι να είναι ο πρώτος που θα μπει στο σπίτι για να κάνει το καλό ποδαρικό, με το ρόδι στο χέρι.

Μπαινοντας μέσα, με το δεξί, σπάει το ρόδι πίσω από την εξώπορτα, το ρίχνει δηλαδή κάτω με δύναμη για να σπάσει και να πεταχτούν οι ρώγες του παντού και ταυτόχρονα λέει: “με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος κι όσες ρώγες έχει το ρόδι, τόσες λίρες να έχει η τσέπη μας όλη τη χρονιά”. Τα παιδιά μαζεμένα γύρω-γύρω κοιτάζουν οι ρώγες αν είναι τραγανές και κατακόκκινες. Όσο γερές κι όμορφες είναι οι ρώγες, τόσο χαρούμενες κι ευλογημένες θα είναι οι μέρες που φέρνει μαζί του ο νέος χρόνος.

Ο ΝΕΟΣ ΙΟΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ (Με τα μάτια των μαθητών)

Τον τελευταίο μήνα, όπως έχει παρατηρηθεί, ο ιός αρχίζει να αυξάνεται ανεξέλεγκτα κυρίως στα σχολεία, όπου κάποια από τα παιδιά δεν τηρούν τους κανόνες υγιεινής.

Πρωτ' απ' όλα στα δημοτικά σχολεία, τα παιδιά βρίσκονται σε μια πολύ μικρή ηλικία ώστε να προστατευτούν από μόνα τους και να καταλάβουν τον κίνδυνο που έχει αυτή η γρίπη. Για παράδειγμα δεν πλένουν τα χέρια τους όταν τελειώνουν το διάλειμμα και ακόμα χειρότερα δεν τα απολυμαίνουν πριν το φαγητό τους, με αποτέλεσμα την εξάπλωση του ιού.

Επίσης τα παιδιά του γυμνασίου και του λυκείου που έχουν καταλάβει την σοβαρότητα της κατάστασης με διάφορους τρόπους προσπαθούν να προστατεύσουν την υγεία τους αλλά και των υπόλοιπων ατόμων που ζουν στο ίδιο περιβάλλον. Για παράδειγμα (απολυμαίνουν τα χέρια τους συστηματικά, να μην ανταλλάζουν τα σχολικά τους αντικείμενα κ.α).

Πρέπει λοιπόν όλοι μας να αρχίσουμε να προστατευόμαστε από μόνοι μας, εκπαιδευτικοί και μαθητές, αλλά να φροντίζουμε να προστατεύουμε και τους γύρω μας από τον ιό. Θα πρέπει λοιπόν να λάβουμε όλοι τα μέτρα μας χωριστά και μαζί για να μην υπάρξουν και άλλα κρούσματα στα σχολεία της χώρας μας.

(Από τις μαθήτριες του Γ1: Βαρθακούρη Στέλλα, Γαλαθρή Ειρήνη, Αλεξάνδρου Μαγδαλένα, Αληπασσά Φατιμά)

«Η ΑΓΑΠΗ ΑΠΑΙΤΕΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»

Η αγάπη ποτέ δεν πεθαίνει από φυσικό θάνατο. Πεθαίνει από αδιαφορία και εγκατάλειψη. Πεθαίνει όταν τη θεωρήσουμε δεδομένη. Πράγματα που παραλείπουμε και αγνοούμε είναι συνήθως τα πιο επικίνδυνα λάθη μας. Θα μπορούσα να πω, πως η αγάπη πεθαίνει από κόπωση και πλήξη, από έλλειψη φροντίδας και σπουδής. Παύουμε κάποια στιγμή να είμαστε ερωτευμένοι γιατί ποτέ δε καμε πραγματικά. Όταν πεθαίνει η αγάπη, τότε ο ένας ή ο άλλος σύντροφος πεθαίνει. Δε φροντίζουν να ανανεώσουν και να πληρώσουν. Όταν η αγάπη πεθαίνει, τότε ο ένας ή ο άλλος σύντροφος πεθαίνει. Δε φροντίζουν να ανανεώσουν και να πληρώσουν. Όταν η αγάπη πεθαίνει, τότε ο ένας ή ο άλλος σύντροφος πεθαίνει. Δε φροντίζουν να ανανεώσουν και να πληρώσουν.

(Από την μαθήτρια Κατερίνα Καρακασιώνη, Γ2)

Η Κως πάει Κοπεγχάγη...

Σπουδαία πρόταση στο Δήμο από τον πρόεδρο της Δανίας

Η ΚΩΣ ΠΡΟΤΥΠΟ «ΠΡΑΣΙΝΟ» ΝΗΣΙ!

Αξιοποιώντας παντού ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

Στην Κω ήρθε την Τετάρτη 18 Νοεμβρίου 2009 ο Πρόεδρος της Δανίας στη χώρα μας, επικεφαλής κλιμακίου ειδικών επιστημόνων και επιχειρηματιών, για μια πρόταση προς τον Δήμο της Κω, σχετικά με την αξιοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, σε κάθε προσφερόμενη χρήση. Η πρόταση αυτή που αφορά κυρίως τη χρήση φωτοβολταϊκών, ανεμογεννητριών και κάθε άλλης μορφής ενέργειας, σε τομείς που ήδη η Δανία είναι πολύ προχωρημένη, **είναι και όσο υιοθετηθεί από το Δήμο της Κω, θα παρουσιαστεί στη σύνοδο κορυφής που θα γίνει τον Δεκέμβριο στην Κοπεγχάγη, ως πρότυπο «πράσινο» νησί στο Αιγαίο, όπως ήδη είναι το νησί Sanso στη Δανία, ξακουστό ήδη, γιατί όλα πλέον εκεί λειτουργούν με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.** Η συνάντηση είχε μεγάλο ενδιαφέρον, αφού η επιτυχία ενός τέτοιου εγχειρήματος, πιθανότατα να αποδειχθεί ως βασικός παράγοντας αναγνωρισιμότητας του νησιού μας σε όλο τον κόσμο, προσδίδοντας αυτό που χρόνια έχει ως ζητούμενο, δηλ. την διεθνή ταυτότητα και μάλιστα στον εξαιρετικά ευαίσθητο χώρο της Οικολογίας και του Περιβάλλοντος. Αξίζει να σημειωθεί ότι για την πρωτοβουλία αυτή είναι ενημερωμένη τόσο η Υπ. Περιβάλλοντος όσο και το γραφείο του Πρωθυπουργού, που έχει δηλώσει ότι η Ελλάδα μπορεί να γίνει η Δανία του Νότου, αξιοποιώντας την «πράσινη ενέργεια».

(Πηγή: ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΩ)

Διαδηλώσεις για την κλιματική αλλαγή

Χιλιάδες κόσμος διαδηλώνουν για το κλίμα στην Κοπεγχάγη όπου διεξάγεται - χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία απ' ό,τι φαίνεται - η 10ήμερη διάσκεψη για την κλιματική αλλαγή.

Σύμφωνα με την Αστυνομία της Δανίας, περί

τα 30.000 διαδηλωτών έχουν ανταποκριθεί στο κάλεσμα των περιβαλλοντολογικών οργανώσεων, προσπαθώντας να πείσουν τους ηγέτες των κρατών να αναλάβουν δράση για τη διάσωση της Γης από το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Σύμφωνα όμως με τους διοργανωτές της διαδήλωσης, οι συμμετέχοντες ανεβαίνουν σε αριθμό, καθώς όπως δηλώνουν στα μέσα ενημέρωσης φτάνουν τις 60 με 80.000 ανθρώπους.

“Μπλα, μπλα, μπλα. Δράστε τώρα!”, “Δεν υπάρχει πλανήτη Β” και “Αλλάξτε πολιτική, όχι το κλίμα” είναι μερικά από τα συνθήματα που αναγράφονται στα πανό των διαδηλωτών στη δανική πρωτεύουσα.

Επεισόδια στην πορεία

Σύμφωνα με το γαλλικό πρακτορείο, που όμως δεν επιβεβαιώνεται από άλλα διεθνή μέσα ενημέρωσης, περίπου 300 κουκουλοφόροι επιτέθηκαν, με τούβλα σφυριά και γκαζάκια σε βιτρίνες καταστημάτων στο κέντρο της Κοπεγχάγης. Πάντως στις πορείες της Παρασκευής (11/12) η δανική αστυνομία είχε προχωρήσει στη σύλληψη 50 ατόμων, μετά από μικρής έκτασης επεισόδια κατά το τέλος των διαδηλώσεων.

Στην Αθήνα

Η Ελλάδα συμμετείχε το Σάββατο (12/12) στις παγκόσμιες κινητοποιήσεις για την κλιματική αλλαγή, με μια σειρά εκδηλώσεων στην πλατεία Συντάγματος. Με βασικά αιτήματα την προστασία των δασών από τις πυρκαγιές, την αναδάσωση αλλά και την ενίσχυση της δασοφύλαξης, κυρίως οικογένειες και νέοι δήλωσαν το «παρών» στα καυτό ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος.

(Πηγή: www.cosmos.gr)

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 36 χρόνια μετά ΖΕΙ “ΤΟ ΠΙΟ ΒΙΑΙΟ ΠΡΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ...”

Μια δυναμική εκδήλωση στο 2ο Γυμνάσιο

Η πρόσκληση ήρθε από τη Δ/ντρια του 2ου Γυμνασίου κ. Μπέττα, για την Τρίτη το πρωί. Με υποδέχτηκαν έξω από το γραφείο των καθηγητών και με οδήγησαν στο χώρο του κλειστού Γυμναστηρίου, όπου θα γινόταν η εκδήλωση για το Πολυτεχνείο.

Η πρώτη σκέψη μου, από την πρόσκληση κιάλας, ήταν ότι θα επρόκειτο για μια συνηθισμένη επετειακή σχολική γιορτή για τη 17η Νοέμβρη, όπως την έζησα και ως μαθητής.

Όμως, γρήγορα - ευτυχώς - διαφεύστηκα, με το που μπήκα στο χώρο. Κάτι μου έλεγε πως θα δω κάτι διαφορετικό. Η αρχή φάνηκε από το πρωτότυπο πρόγραμμα, το οποίο περιείχε την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (10/12/1948). Σε χρόνο

ρεκόρ, τα παιδιά, αλλά και οι υπεύθυνοι καθηγητές τους, είχαν πάρει θέση και περίμεναν τους συναδέλφους τους. Η χορωδία, οι αφηγητές, οι μουσικοί, αλλά και οι τραγουδιστές, ήταν σε παράταξη, έτοιμοι να δώσουν τον καλύτερό τους εαυτό.

Σιγά-σιγά ξετύλιξαν τις στιγμές προ της εξεγέρσεως του Πολυτεχνείου, μέσα από τραγούδια, βίντεο που παρουσίαζαν εικόνες από την εποχή εκείνη, αλλά και από σύγχρονες εξεγέρσεις, έως και το θάνατο του 16χρόνου Αλέξη, ενώ περνούσαν σε καρτέ, τα ονόματα, όλων όσων έδωσαν τη μάχη κατά της Χούντας.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με τον εθνικό ύμνο, αλλά και με... πολλά “γκάζια” - όπως άρμοζε σε μια τέτοια εκδήλωση τιμής στο αγωνιστικό Κίνημα - από τον κ. Φιοραβάντη και τους μαθητές, που συμπάρευσαν όλο το κοινό στους ρυθμούς του τραγουδιού, που χειροκροτούσε τα παιδιά και τους καθηγητές τους.

Ευχαριστίες, προς όλους τους παρευρισκόμενους, αλλά και όλους τους συντελεστές, απηύθυνε η κ. Μπέττα, η οποία υποστήριξε ότι ο αγώνας για τη δημοκρατία είναι διαρκής, καλώντας τους μαθητές να αγωνιστούν για τη διατήρησή της, ενώ δήλωσε πως με τέτοιες εκδηλώσεις, αποδεικνύεται ότι το σχολείο είναι ανοικτό.

Αυτό που απέδειξαν οι μαθητές, αλλά και οι καθηγητές τους, σ’ όλους εμάς που χαρήκαμε τη συγκεκριμένη εκδήλωση είναι ότι, “το πιο βίαιο πράγμα, είναι να μην κάνεις τίποτα”.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ: Μαρία Γκιώνη, Νόρα Εξαρχοπούλου, Κατερίνα Ζουμπουλίκου, Θέμις Καβουκλή, Κατερίνα Καρακασιώνη, Σεβαστή Κοτσάνη, Χριστίνα Μισομικέ, Ζωή Μπόλντ, Ματίλντα Μυρτολάρη, Θάλεια Μωύσογλου, Ράλια Ναισκε, Νίκη Νάτσιου, Βάνια Σταμάτη, Ορνέλα Τσακάκη, Ειρήνη-Άνοιξη Χαρτοφίλη, Στεργία Χατζηπαυλή, Πετρούλα Χατζηστεργίου, Αρετή Χόνδρου.

ΑΦΗΓΗΤΕΣ: Κατερίνα Καρακασιώνη, Νίκος Νικολάου

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Ελευθερία Ήφιμου, Γρηγόρης Ματσούρης, Ινώ Πικιώνη

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Γιώργος Μάρνης, Βασίλης Σιδέρης, Δημήτρης Χατζησταύρος (ηλεκτρική κιθάρα), Νικήτας Κατσαϊτης (κλασσική κιθάρα), Ανθούλα Γεωργιάδη (ακουστική κιθάρα), Μάρνης Στέφανος (τύμπανα), Σπύρος Κούτρας, Αντώνης Λεβέντης (μπουζούκι)

ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: Γιάννης Βαρκάς (πλήκτρα), Χάρης Χαραλαμπίδης (μπάσο)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ: Γ. Ιωσηφίδης, Χρ. Μαυρακάκη, Κ. Φιοραβάντης.

ΣΚΗΝΙΚΑ: Χρυσή Τσιούρη

ΗΧΟΣΥΣΤΗΜΑ: Μ. Δραμουντανής

(Πηγή: ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΩ)

Φωτορεπορτάζ

Το Φινλανδικό Εκπαιδευτικό Σύστημα, ένα από τα καλύτερα του κόσμου!

Τα χαρακτηριστικά του, παρουσιάστηκαν στην Κω από τον Πρέσβη της Φινλανδίας στην Ελλάδα

Μ. Κυπραίου, έπαρχος Κω: «Βρίσκονται, τουλάχιστον 50 χρόνια μπροστά από το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα»

Τα 5 Σ της Φινλανδικής Κοινωνίας

ΣΤΑΘΜΟΣ

Σιγουριά για τους Κρατικούς θεσμούς
Συνασπισμός κυβερνήσεων που εξασφαλίζει την συνέχεια στην πολιτική
Συναίνεση στους Εθνικούς στόχους
Συμβιβασμός που επιδιώκεται και επιτυγχάνεται ανάμεσα στους κοινωνικούς εταίρους
Συνεργασία μεταξύ των μερών σε όλους τους τομείς

Μαθητές που επαναλαμβάνουν την χρονιά: 20%

Μόνο το 0,5% δεν πέρνει απολυτήριο βασικής εκπαίδευσης

Πάνω από το 96% συνεχίζει στο λύκειο

Η Φινλανδική εκπαίδευση έχει:

- ✓ Διδάσκοντες Υψηλού Επιπέδου
- ✓ Ιδίο Επίπεδο σχολείων σε όλη τη χώρα
- ✓ Αντιπροσωπεία λήψης αποφάσεων για την παιδεία στα σχολεία και τους διδάσκοντες

Το Φινλανδικό Εκπαιδευτικό Σύστημα παρουσίασε στην Κω ο πρέσβης της χώρας στην Ελλάδα κ. Erkki Huittinen, το οποίο θεωρείται διεθνώς ένα από τα καλύτερα αν όχι το καλύτερο σύστημα. Μπροστά σε καθηγητές και φορείς από όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης του νησιού, εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης αλλά και πολλούς απλούς πολίτες, ο κος Πρέσβης παρουσίασε μια κατάσταση τουλάχιστον 50 χρόνια μπροστά από την αντίστοιχη ελληνική, όπως παρατήρησε και η Έπαρχος Κω-Νισύρου κα Μαίρη Κυπραίου.

“Το κάθε εκπαιδευτικό σύστημα είναι αποτέλεσμα της αντίστοιχης κοινωνίας»

Με αυτήν την έκφραση άρχισε την παρουσίασή του ο κος Πρέσβης, θέλοντας να ξεκαθαρίσει πως δεν γίνεται η Ελλάδα να αντιγράψει πιστά το Φινλανδικό σύστημα και να έχει αποτελέσματα, αφού είναι δύο αρκετά διαφορετικές κοινωνίες.

Όπως είπε ο ίδιος στη συνέχεια, η αποτελεσματικότητα του Φινλανδικού συστήματος βασίζεται πάνω σε πολλούς παράγοντες και προήλθε από την πολιτική σταθερότητα που γνωρίζει η χώρα τα τελευταία 40 χρόνια.

Τρεις κύριοι παράγοντες επιτυχίας

Κοιτώντας κάποιος το Φινλανδικό σύστημα, μπορεί να καταλήξει σε τρεις κύριους παράγοντες που εξηγούν την επιτυχία της χώρας στον τομέα της εκπαίδευσης. Καταρχήν, υπάρχουν διδάσκοντες υψηλού επιπέδου όπου το μεγαλύτερο ποσοστό τους έχει και μεταπτυχιακές σπουδές. Επίσης, υπάρχει αντιπροσωπεία λήψης αποφάσεων σε κάθε σχολείο ανάμεσα στους διδάσκοντες και τρίτον, όλα τα σχολεία της χώρας βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο παρέχοντας πλήρη δωρεάν εκπαίδευση σε όλους, ανεξαρτήτως γλώσσας, φυλής κτλ.

Περισσότερα στο <http://blogs.sch.gr/2gymkonews/>

(Πηγή: Εφημερίδα Σταθμός)

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

• Τι καλά που θα ήταν να είχαμε γεννηθεί κάνα-δυό αιώνες πιο πριν, λέει

• ένας.

• –Γιατί?, ρωτάει ο άλλος.

• –Γιατί η Ιστορία θα ήταν τουλάχιστον δυο τόμους μικρότερη

Γιορτή 17 Νοέμβρη, όλοι το ευχαριστήθηκαν!

Ένταση, παλμός, πάθος, ζωντάνια, δημιουργικότητα, συνεργασία, φαντασία... και θεωρώ ότι αυτά που μέχρι τώρα έγραφα, κατά ένα μόνο μέρος αποδίδουν την ποιότητα και την ομορφιά των όσων είδαμε στη σχολική εκδήλωση για την επέτειο του Πολυτεχνείου που πραγματοποιήθηκε στο χώρο του 2ου Γυμνασίου Κω εφέτος. Οι αναφορές στα γεγονότα εκείνων των ημερών, η αναμόχλευση της μνήμης με πλούσιο οπτικοακουστικό υλικό, οι έμμεσοι - συχνά και άμεσοι - υπαινιγμοί στο παρόν της χώρας μας, όλα μας έκαναν να θυμηθούμε (οι παλαιότεροι) και να προβληματιστούμε (οι νεότεροι).

Εκείνο όμως που πραγματικά εντυπωσίασε τους πάντες ήταν η μουσική επένδυση της γιορτής. Τα τραγούδια καθήλωσαν, μας έκαναν να κοιτάζουμε και κυρίως να ακούμε εκστασιασμένοι, κυριολεκτικά μαγεμένοι! Με ευρηματικότητα, με σύγχρονα ακούσματα, οικεία στο αυτί των σημερινών νέων, κατάφεραν οι εμπνευστές αυτής της μουσικής πανδαισίας να κρατήσουν, από την αρχή μέχρι το τέλος της εκδήλωσης, αμείωτο το ενδιαφέρον όλων, εκπαιδευτικών, γονέων (είχαν έρθει αρκετοί) και κυρίως των μαθητών. Έχω παρακολουθήσει μέχρι τώρα αρκετές σχολικές γιορτές και δε θυμάμαι να έχω ξαναδεί τους μαθητές να έχουν ευχαριστηθεί τόσο πολύ! Συμμετείχαν, τραγουδούσαν, χειροκροτούσαν ρυθμικά, γελούσαν με ικανοποίηση! Το 'βλεπες στα μάτια τους, στις αντιδράσεις τους πόσο το ευχαριστήθηκαν! Και - για να είμαστε ειλικρινείς - δεν είναι καθόλου εύκολο να κρατήσεις τους μαθητές ήσυχους για πολλή ώρα! Κι όμως έγινε! Κι αυτό είναι επιτυχία όλων όσων δούλεψαν, όλων όσων αφιέρωσαν από τον προσωπικό τους χρόνο!

Ένα μεγάλο ΜΠΡΑΒΟ λοιπόν σε όσους συμμετείχαν στην πραγματοποίηση αυτής της γιορτής, μαθητές και εκπαιδευτικούς, αλλά και σε όσους άλλους βοήθησαν για να βγει αυτό το αποτέλεσμα που όλοι απολαύσαμε! Οι προσπάθειές σας απέδωσαν. Μακάρι να βρείτε μιμητές!

(Κείμενο Ε.Π.)

Από που ξεκινάει η βία στα σχολεία...

Τα παιδιά πηγαίνουν στα σχολεία για να μάθουν πράγματα που θα τους φανούν χρήσιμα στη ζωή τους. Γραμματική, Ανάγνωση, Αριθμητική, πηγαίνουν όμως για να μάθουν και άλλα πράγματα. Πηγαίνουν για να μάθουν να σέβονται τους συνανθρώπους τους, να μάθουν να δημιουργούν διάλογο μεταξύ τους, να μάθουν να ακούν, και

γενικότερα να μάθουν να λειτουργούν μέσα σε ένα οργανωμένο (λέμε τώρα...) κοινωνικό σύνολο, για να μπορέσουν μια ημέρα να ανταποκριθούν στις κοινωνικές ανάγκες της ενήλικης ζωής τους.

Ένα φαινόμενο όμως που παρατηρείται συχνά στο σχολικό προαύλιο είναι η βίαιη συμπεριφορά των νέων μεταξύ τους. Χτυπούν ο ένας τον άλλον, φωνάζουν, βρίζουν, και οι καθηγητές να προσπαθούν με κάποιο τρόπο να τους σταματήσουν και να τους εξηγήσουν ότι υπάρχει και άλλος τρόπος να λύσεις τις διαφορές σου με τους άλλους. Αλλά δεν φαίνεται να πετυχαίνουν και πολλά. Το ερώτημα είναι γιατί να επιλέγουν να χτυπιούνται? Και άμα τους ρωτήσεις κιόλας θα σου πούνε "Παίζουμε...". Παίζουμε! Εκεί έχει φτάσει η "πολιτισμένη" κοινωνία των ανθρώπων της σύγχρονης εποχής, η βία να θεωρείται παιχνίδι. Και όμως εγώ δεν νομίζω ότι απλά παίζουνε. Το ξύλο πλέον έχει καταντήσει να θεωρείται γλώσσα επικοινωνίας. Η μόνη γλώσσα επικοινωνίας των ανθρώπων γιατί ασ μην ξεχνάμε πως η βία δεν είναι μόνο σωματική, υπάρχει και λεκτική. Παιχνίδι είναι το κρυφτό, το κυνηγητό, το μπάσκετ, το βόλεϊ, το ποδόσφαιρο αλλά όχι το να πλακώσω στις φάπες το διπλανό μου ή να τον βρίζω. Τα παιδιά μιμούνται τους μεγάλους. Αυτό βλέπουν να συμβαίνει γύρω τους. Βλέπουν ανθρώπους που αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες με το χειρότερο τρόπο. Βλέπουν ανθρώπους που δε χαμογελάνε πια, που το μόνο που κάνουν είναι να μαζεύουν συνεχώς αρνητικά συναισθήματα μέσα τους και τελικά να τα ξεσπάνε σε ανθρώπους που αγαπούν. Μια σειρά από τέτοιες συγκρούσεις με δικούς μας ανθρώπους το μόνο που μπορεί να μας επιφέρει είναι η μοναξιά. Όταν πλέον θα τους έχουμε απομακρύνει όλους από κοντά μας στο τέλος μια δύσκολης ημέρας δεν θα έχουμε κανέναν να μας χαμογελάσει και να μας πει πως όλα θα πάνε καλά, κανέναν να μας δώσει δύναμη για να συνεχίσουμε. Οι άνθρωποι πλέον δεν ενδιαφέρονται πλέον για κανέναν αν δεν είναι φίλος ή οικογένειά τους. Όλα αυτά ξεκινούν από τους μεγάλους και όμως περνάνε και στα παιδιά τα οποία επηρεάζονται και ξεκινούν να έχουν μια τέτοια στάση από τα 15 τους χρόνια, γιατί όλη αυτή τη συμπεριφορά έχουμε φτάσει να τη λέμε "οργανωμένη κοινωνία". Έχω μια φράση να σας πω τι είναι αλλά το άρθρο είναι για σχολική εφημερίδα και δεν θα ήταν σωστό να εκφραστώ έτσι.

Να μου επιτρέψετε τώρα να πω κάτι στους νέους ανθρώπους. (Ελάτε τώρα, αφού το ξέρω όλοι με το που ακούσατε "νέους" θα διαβάσετε και παρακάτω...)

Παιδιά, παρά τον όλο χαμό που επικρατεί αυτή τη στιγμή στις ανθρώπινες κοινωνίες, όλοι μας μπορούμε να κάνουμε μια αλλαγή. Εμείς είμαστε αυτοί που πρέπει να κάνουμε την αλλαγή, να αρχίσουμε να λύνουμε τις διαφορές μας πολιτισμένα. Πρέπει να αρχίσουμε να φροντίζουμε τους συνανθρώπους μας ανεξάρτητα από την ηλικία, το χρώμα και τη θρησκεία τους (γιατί ασ μην ξεχνάμε ότι κάποιοι κάποιοι δεν είναι ρατσιστές καλέ, απλά δεν θέλουν σε καμία περίπτωση να κάνουνε παρέα με έναν αλλόθρησκο και έναν αλλοεθνή). Έτσι είναι. Εμείς είμαστε αυτοί που καλούμαστε να βρούμε τον "πολιτισμό", που κάποτε οι άνθρωποι φτάξανε για να πάψουν να είναι πια πρωτόγονοι και που κάποιοι άλλοι πριν από εμάς φρόντισαν να τον χάσουμε, γιατί αν δεν το κάνουμε θα συνεχίσουμε να βλέπουμε για πολλά χρόνια ακόμα παιδιά και νέους ανθρώπους που θεωρούν τη βία παιχνίδι και που η μόνη λύση για όλα είναι οι φωνές και το ξέσπασμα σε άλλους ανθρώπους. Θα συνεχίσουμε να βλέπουμε μια κοινωνία που για να πετύχει κάποιος είναι έτοιμος να κατασπαράξει τον άλλον για να πάρει τη θέση του. Μόνο που αυτό το τελευταίο είναι κοινωνία λιονταριών και όχι κοινωνία ανθρώπων. Μόνο τα λιοντάρια σκοτώνουν το ένα το άλλο για να δουν πιο τελικά θα επικρατήσει στην αγέλη. Αν δεν αλλάξουμε όλοι μας κάτι τέτοιο θα είμαστε. Κάτι που απέχει πολύ από τον άνθρωπο, ή μάλλον από τον άνθρωπο με ΚΑΡΔΙΑ! ΠΟΥ ΧΤΥΠΑΕΙ!

Γεωργιαδη Ανθη, Γ1'

Γνωρίζετε για την νευρική ανορεξία?

Αποκλείεται να μην έχετε ξανακούσει για την ανορεξία. Μπορεί να μην ξέρετε τι είναι αλλά την λέξη αυτή την ακούμε συνεχώς να συνδέεται με αστέρια του κινηματογράφου, τα πιο γνωστά μοντέλα ανά το παγκόσμιο, τραγουδιστές και άλλους διάσημους.

Στην πραγματικότητα όμως η ανορεξία δεν βρίσκεται μόνο στον κόσμο των "αστεριών" αλλά υπάρχει παντού και είναι τόσο κοντά μας που μπορεί να την συναντήσουμε και στο ίδιο μας το σπίτι.

Τι είναι η ανορεξία;

Η ανορεξία είναι μια ασθένεια που δεν προκαλείται από κανένα ιό ή μικρόβιο αλλά από το ίδιο το ανθρώπινο μυαλό! Η ολοκληρωμένη ονομασία της είναι νευρική ανορεξία.

Συμβαίνει συνήθως σε γυναίκες και κορίτσια νεαρής ηλικίας, τα οποία θεωρούν τον εαυτό τους χοντρό, είτε είναι στην πραγματικότητα είτε όχι. Αναπτύσσουν μια αποτροπή προς το φαγητό και γυμνάζονται ασταμάτητα με την προσδοκία να φτάσουν το "ιδανικό βάρος".

Αντί όμως να φτάσουν στο βάρος που είναι ιδανικό για τις ίδιες, ανάλογα με το σώμα τους (βλέπε άρθρο: "Ιδανικό Βάρος"), συνεχίζουν τις δίαιτες μέχρι που φτάνουν στο σημείο να τρώνε π.χ. μόνο ένα μήλο την ημέρα ή και καθόλου έτσι ώστε να θέτουν σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή!

Γιατί έχουν αυτή την εντύπωση για τον εαυτό τους; Γιατί δεν βλέπουν στον καθρέφτη αυτό που τους δείχνει πραγματικά, ότι είναι απόλυτα φυσιολογικές; Κι αν είναι λίγο "γεμιστοίλες" γιατί δεν μπορούν να αποδεχτούν τον εαυτό τους όπως είναι ή έστω να χάσουν λίγο βάρος ώστε να φτάσουν στο πραγματικά φυσιολογικό τους βάρος και όχι να λιμοκτονήσουν;

Αυτά είναι κάποια από τα ερωτήματα που ακόμη και οι επιστήμονες δυσκολεύονται να απαντήσουν! Ποιοί είναι οι λόγοι που το μυαλό αρχίζει να καθοδηγεί το σώμα προς την αυτοκαταστροφή;

Αυτό που επηρεάζει περισσότερο τα κορίτσια αυτά είναι ο συνεχής συσχετισμός του "λεπτού" με το "φραίο". Τα μοντέλα που υποτίθεται αποτελούν το πρότυπο ομορφιάς, γίνονται όλο και πιο λεπτά έτσι ώστε να χαρακτηρίζεται κανείς όμορφος μόνο όταν είναι λεπτός.

Αν δούμε όμως τα μοντέλα αυτά με μάτια ορθάνοιχτα θα καταλάβουμε πως δεν είναι τίποτα άλλο παρά "κινούμενα κόκαλα"!

Επίσης, άτομα που ασχολούνται με αθλητισμό, μπαλέτο, πατινάζ έχουν την τάση να χάνουν βάρος αφού ξέρουν πως όλοι παρακολουθούν το σώμα τους και πιστεύουν πως χάνοντας βάρος μπορούν να γίνουν ακόμη πιο τέλειοι.

Τι γίνεται όταν κάποιος έχει ανορεξία;

Τα άτομα που πάσχουν από αυτή την ψυχική ασθένεια αρχίζουν να μισούν το φαγητό, αρνούνται την πείνα, αποφεύγουν τα γεύματα βρίσκοντας διάφορες δικαιολογίες και εξασκούνται συνεχώς με πολύ έντονους ρυθμούς προσπαθώντας να καταναλώσουν ακόμη και εκείνα τα λίγα που έφαγαν. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα το σώμα να μην παίρνει την ενέργεια που χρειάζεται για να λειτουργεί κανονικά.

Γι' αυτό και τα άτομα που πάσχουν από ανορεξία έχουν συχνά πονοκέφαλους, κρυδόνουν ενώ η θερμοκρασία είναι κανονική, η πίεση του αίματος χαμηλώνει, τα νύχια αδυνατούν και ραγίζουν εύκολα, τα μαλλιά αρχίζουν να πέφτουν και σε κάποιο στάδιο αρχίζουν να παθαίνουν βλάβες οι νεφροί, το συκώτι και η καρδιά!

Φανταστείτε λοιπόν να αδυνατίσουμε τόσο πολύ το σώμα μας ώστε να αρχίσουν να πέφτουν τα μαλλιά μας... Είμαστε τώρα λεπτοί αλλά καταφέραμε να φτάσουμε το "πρότυπο ομορφιάς" μας χωρίς να έχουμε μαλλιά;

Εκτός όμως από αυτό, επειδή τα άτομα αυτά ξέρουν πως ο τρόπος σκέψης και η συμπεριφορά τους δεν είναι κανονική, νιώθουν τύψεις με αποτέλεσμα όχι μόνο να μην επανέρχονται πίσω σε φυσιολογική κατάσταση, αλλά να παθαίνουν κατάθλιψη και να απομακρύνονται από την οικογένεια και τους φίλους τους.

Το πιο σημαντικό είναι ότι 20% των ατόμων που πάσχουν από ανορεξία οδηγούνται στον θάνατο επειδή φτάνουν στο σημείο να έχουν αδυνατίσει τόσο πολύ το σώμα τους ώστε να μην μπορεί πια να λειτουργήσει.

Τι κάνουμε αν πιστεύουμε πως βρισκόμαστε σε μια κατάσταση επικίνδυνη; Το πρώτο και πιο σημαντικό βήμα είναι να αναγνωρίσουμε πως κάτι δεν πάει καλά. Το επόμενο είναι να μιλήσουμε με τους γονείς μας και να ζητήσουμε επαγγελματική βοήθεια.

Το να επανέλθει κάποιος από κατάσταση ανορεξίας πίσω σε μια φυσιολογική ζωή είναι αρκετά δύσκολο αλλά όχι και "mission impossible" (αποστολή αδύνατη)!

Πώς θα αποφύγουμε την ανορεξία;

Το καλύτερο είναι να αποδεχτείτε τον εαυτό σας ακριβώς όπως είναι. Δεν μπορούμε όλοι να είμαστε οι ίδιοι... φανταστείτε πόσο ανιαρός θα ήταν ο κόσμος εάν είχαμε όλοι το ιδανικό σώμα και τα ίδια εντελώς συμμετρικά πρόσωπα...

Είναι αλήθεια πως τα άτομα που έχουν το φυσιολογικό βάρος για το σώμα τους βρίσκονται σε καλύτερη κατάσταση υγείας παρά τα άτομα που είναι παχύσαρκα (και εδώ δεν μιλούμε για 1-2 κιλάκια παραπάνω!) αλλά όχι και να λιμοκτονήσουμε για να είμαστε...

υγιείς!

Αν οι φίλοι σας έχουν ως θέμα συζήτησης το πώς θα χάσουν βάρους ή αν ακόμη σας κοροϊδεύουν για τα επιπλέον κιλά που ίσως έχετε ή νομίζουν πως έχετε, προσπαθήστε πολύ απλά να αποφύγετε το θέμα ή να βρείτε καινούργιους φίλους που να έχουν πιο... ενδιαφέροντα θέματα συζήτησεων!

Αν γνωρίζετε κάποιον που έχει ανορεξία, δεν υπάρχει λόγος να τον αποφύγετε διότι η ανορεξία δεν είναι μεταδοτική, δεν υπάρχει περίπτωση να "κολλήσετε". Αντίθετα, αυτό που χρειάζονται περισσότερο απ' όλα τα άτομα που πάσχουν από αυτή την ασθένεια, είναι η υποστήριξη των φίλων και της οικογένειας.

Προσπαθήστε να μιλήσετε με το άτομο αυτό, ή ακόμη καλύτερα να το αφήσετε να μιλήσει σε εσάς για αυτά που νιώθει και να του δώσετε έξυπνες συμβουλές.

Με το να βοηθήσετε κάποιον άλλο με υποστήριξη να ξεπεράσει το πρόβλημα του, ενδυναμώνεται και τον εαυτό σας!

Οι “φίλοι” το έτος 2009...

Ζούμε στο 2009. Μια πάρα πολύ ωραία εποχή. Θες από τεχνολογία ? Θες από επιστήμη ? Θες από κουτσομπολιά στη Λαμπτήρη το μεσημέρι ? Η εποχή αυτή καθεαυτή είναι μια χαρά. Το πρόβλημά μου όμως εμένα είναι τι υπάρχουν ορισμένες λέξεις οι οποίες έχουν αρχίσει να χάνουν από λίγο έως πολύ το νόημά τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ? Οι λέξεις “φίλος” και “φιλία”.

Δεν ξέρω τι είναι αυτό που φτάνει αλλά έχουμε αρχίσει να μπερδεύουμε λίγο τη λέξη “φίλος” με τη λέξη “γνωστός”. Φιλολόγοι δεν είμαστε όλοι (και πραγματικά χαίρομαι για αυτό) αλλά με μια πρώτη ματιά όλοι μπορούμε να καταλάβουμε ότι γνωστός είναι κάποιος τον οποίο απλά έχουμε συναντήσει μία, άντε δύο φορές. Το πολύ τρεις και κλείσαμε ! Φίλοι όμως είναι οι άνθρωποι στους οποίους

πάντα μπορείς να υπολογίζεις όταν δεν έχεις κανέναν άλλο. Αυτή είναι η βασική διαφορά των λέξεων, τώρα γιατί μπερδεύουμε τις έννοιες ?? Αυτό είναι το ερώτημα του 2009 και όπως πάει και του 2010...!!!

Γιατί μπερδεύουμε τους ανθρώπους που μας αγαπάνε με αυτούς που απλά μας μιλάνε ? Γιατί δίνουμε την ίδια αξία σε αυτούς που θα έκαναν τα πάντα για να μην πληγωθούμε και σε αυτούς που είναι έτοιμοι να μας πληγώσουν ?

Γιατί είμαστε ΛΑΧΑΝΑΚΙΑ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ! Για αυτό ! Το ίδιο IQ με αυτά έχουμε όταν κάνουμε τόσο τραγικά λάθη. Οι φίλοι μας είναι η μεγαλύτερη περιουσία που έχουμε και αυτό μπορώ να το εξηγήσω. Σίγουρα όλοι ανεξάρτητα από την ηλικία σας έχετε νιώσει μερικές φορές ότι δεν αντέχετε άλλο. Ότι αν γίνει το παραμικρό δεν θα αντέξετε και μετά από λίγο συνήθως κάποιος φίλος θα σας θυμίσει, ότι ακόμα και αν όλος ο κόσμος και οι προσπάθειες σας ήταν σαν τα κάστρα στην παραλία που μόλις γκρεμίστηκαν, εσείς έχετε κάποιον να το μοιραστείτε (τώρα τι σοι τηλεπάθεια είναι αυτή... δεν ξέρω. Πάντως τύφλα να ‘χουνε οι Mentalist...!). Και μόνο στη σκέψη ηρεμείτε και αισθάνεστε μια περιεργή ανακούφιση. Δεν είναι όμορφο αυτό το συναίσθημα ? Λοιπόν είναι υπέροχο συναίσθημα και είναι λίγοι οι άνθρωποι που μπορούν να μας το προσφέρουν και ΜΟΝΟ αυτοί αξίζουν να λέγονται φίλοι μας.

Χωρίς να θέλω να θίξω κανέναν, είμαστε άνθρωποι, θεωρητικά το πιο έξυπνο πλάσμα στον πλανήτη (θεωρητικά πάντα...), και για να πούμε αυτό που σκεφτόμαστε μπορούμε να βρούμε χιλιάδες λέξεις. Με την ίδια λογική όταν αγαπάμε κάποιους ανθρώπους μπορούμε να βρούμε και 1000 τρόπους να τους κάνουμε να γελάσουν και να αισθανθούν καλύτερα. Και αυτό μπορείτε να το ονομάσετε φιλία. Γιατί όταν βλέπεις ένα φίλο να μην είναι καλά προσπαθείς με όλη τη δύναμη που έχεις, να τον κάνεις να νιώσει καλύτερα, και τη δύναμη αυτή δεν την βρίσκεις στον αέρα (είπαμε έξυπνο ον, αλλά μην το παρακάνουμε κιόλας...), την αντλεις από την αγάπη που νιώθεις για τους φίλους σου.

Ελπίζω να καταλάβετε λίγο τη διαφορά του “φίλου” από το “γνωστό” και την επόμενη φορά που θα σας ρωτήσουν για κάποιον/κάποια, πριν απαντήσετε και πείτε “Τον ξέρω είναι φίλος μου”, σκεφτείτε το λίγο. Ίσως η λέξη “γνωστός” να ταιριάζει καλύτερα στο συγκεκριμένο πρόσωπο. Οι φίλοι είναι σημαντικοί και καλό θα ήταν να είμαστε κάπως επιλεκτικοί μαζί τους γιατί λίγοι είναι εκείνοι που αξίζουν.

Τώρα σηκωθείτε όλοι από το PC και καθίστε να σκεφτείτε λίγο ποιοί είναι οι φίλοι σας. Σε περίπτωση που μυρίσει καμένο σταματήστε αμέσως ! Πάει να πει πως η σκέψη δεν είναι το δυνατό σας σημείο... Βρείτε τους φίλους σας και μπορείτε να τους στείλετε αυτό το αρχείο (βλέπε στο <http://blogs.sch.gr/2gymko>) για να τους θυμίσετε κάποια πράγματα, και με την πρώτη ευκαιρία να τους τα πείτε και από κοντά. Η ζωή είναι σύντομη για να χαλάμε το χρόνο μας. Περνάμε μεγάλο μέρος της καθημερινότητάς μας κάνοντας πράγματα και πετώντας σπόντες και υπονοούμενα. Γιατί δεν λέμε αυτό που πραγματικά θέλουμε ? Γιατί δεν λέμε στους φίλους μας αυτό που θέλουμε απλά και κατανοητά ? 2 κουβέντες είναι όλες και όλες. “Σε θεωρώ φίλο μου, χαίρομαι και μόνο που σε γνωρίζω και έχεις αλλάξει πολλά στη ζωή”

Βρε μπας και ντρέπεσαι ???

Γεωργιάδη Ανθή Γ1’

Τα ζώα κι εμείς!!!

Τα ζώα είναι καλά για τους Ανθρώπους

Ο Δεσμός μεταξύ εσάς και του κατοικίδιού σας

Το να έχεις κατοικίδιο δίνει μεγάλη ευχαρίστηση σε ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι πιο πρόσφατες εκτιμήσεις δηλώνουν ότι σχεδόν τα μισά σπιτικά έχουν ένα κατοικίδιο κάποιου είδους. Υπάρχουν περίπου 6,1 εκατομμύρια σκύλοι, 7,5 εκατομμύρια γάτες στην Αγγλία. Επιπλέον, υπάρχουν πολλά κατοικίδια, λιγότερο συνηθισμένα, όπως χάμστερς, παπαγάλοι, ψάρια και εξωτικά κατοικίδια.

Τι μπορεί να κάνει ένα κατοικίδιο για σας

Αν ρωτήσετε τους περισσότερους ιδιοκτήτες κατοικίδιων γιατί έχουν κατοικίδια, πιθανώς να σας απαντήσουν ότι η πίστη και η συντροφιά είναι οι αξίες στο κατοικίδιο τους τις οποίες εκτιμούν ιδιαίτερα. Αυτοί είναι αναμφισβήτητα σημαντικοί παράγοντες όμως, αντιπροσωπεύουν μόλις ένα μικρό μέρος των οφελών που έχουμε από την ιδιοκτησία κατοικίδιων. Πρώτα, υπάρχουν σημαντικά σωματικά πλεονεκτήματα που έχουμε από το να φροντίζουμε ένα κατοικίδιο. Προφανώς, ο ιδιοκτήτης ενός σκύλου θα ωφεληθεί από την άσκηση που αναγκαστικά κάνει ενώ βγάζει βόλτα το σκύλο του και αυτό συχνά φαίνεται στη βελτιωμένη υγεία. Όμως, αυτό το όφελος δεν περιορίζεται σε αυτούς που έχουν ενεργητικά σκυλιά. Μελέτες που έγιναν αρχικά στις ΗΠΑ έχουν επιβεβαιωθεί από εργασία που έγινε στο Πανεπιστήμιο του Swansea. Αυτή η εργασία δηλώνει ότι απλά και μόνο το να παίζεις με το κατοικίδιο σου μπορεί να βοηθήσει στη μείωση της πίεσης, το παιχνίδι με το σκύλο ή τη γάτα σου στο σπίτι μετά από μια ημέρα σκληρής δουλειάς μπορεί να σε βοηθήσει να χαλαρώσεις. Μια από τις χαρές της ιδιοκτησίας σκύλου είναι απλά αυτή του να είσαι υπεύθυνος για ένα υγιές, όμορφο και ενεργητικό ζώο. Αυτό το είδος υπερηφάνειας είναι αρκετά δικαιολογημένο: η σωστή φροντίδα ενός σκύλου μπορεί να είναι μια δουλειά που χρειάζεται χρόνο και ένα ζώο που το θαυμάζουν πολλοί είναι μια δίκαιη ανταμοιβή. Τα κατοικίδια επίσης, προσφέρουν ωραία θέματα για αρχή μιας συζήτησης και το να συζητάς για αυτά είναι συνήθως, ασφαλής, ουδέτερη ζώνη όπου όλοι μπορούν να συμμετέχουν. Οι ιδιοκτήτες σκύλων ιδιαίτερα, λατρεύουν να μιλάνε για τα ζώα τους. Υπάρχουν αποδείξεις που δηλώνουν ότι οι ιδιοκτήτες σκύλων είναι πολύ πιο πιθανό να μιλάνε μεταξύ τους παρά οι άνθρωποι που δεν έχουν σκυλιά. Σε μερικές περιπτώσεις, αυτός ο δεσμός που μοιράζονται μεταξύ τους οι ιδιοκτήτες σκύλων, έχει οδηγήσει σε μακροχρόνιες φιλίες.

Ένα άλλο ψυχολογικό πλεονέκτημα είναι ότι τα κατοικίδια, ιδιαίτερα οι σκύλοι και οι γάτες, επιτρέπουν στους ιδιοκτήτες τους να εκφράσουν τα συναισθήματά τους ελεύθερα, κάτι που μπορεί να μην είναι ευπρόσδεκτο πάντα από τους ανθρώπους. Οι σκύλοι και οι γάτες είναι ιδιαίτερα έξυπνα στο να ερμηνεύουν τη διάθεση των ιδιοκτητών τους και να πράττουν ανάλογα ώστε να τους ευχαριστήσουν.

Οι ευθύνες σας ως ιδιοκτήτης κατοικίδιου

Μέρος της χαράς του να έχεις ένα κατοικίδιο προέρχεται από τις ευθύνες που εμπεριέχονται, ξέροντας ότι υπάρχει ένα ζωντανό πλάσμα που σας περιμένει στο σπίτι, το οποίο βασίζεται σε σας για το νερό και το φαγητό του. Έτσι, εννοείται ότι ο ιδιοκτήτης έχει υποχρέωση προς το κατοικίδιο του και θα πρέπει να θέσει μια ρουτίνα στην οποία θα μπορεί να βασίζεται το κατοικίδιο του. Ακολουθήστε αυτή την απλή και λογική πορεία δράσης και ο δεσμός ανθρώπου-ζώου θα σχηματιστεί φυσικά και μόνιμα.

Όποιο κατοικίδιο κι αν επιλέξετε, αν προσεγγίσετε την ιδιοκτησία σωστά, θα πρέπει να τη δείτε ως μια δραστηριότητα που σας ολοκληρώνει και σας ανταμοίβει. Τα κατοικίδια προσφέρουν συντροφιά, αφοσίωση και ανιδιοτελή αγάπη που είναι μοναδική.

(Πηγή: www.stardogs.gr)

Χριστούγεννα στον κόσμο

Τα **Χριστούγεννα** γιορτάζονται από όλες τις χριστιανικές χώρες του κόσμου με ιδιαίτερη λαμπρότητα. Βέβαια ο τρόπος που γιορτάζονται και οι παραδόσεις διαφέρουν από χώρα σε χώρα.

Στο **Βέλγιο**, για παράδειγμα, η Νύχτα των Χριστουγέννων περιλαμβάνει ένα γιορτινό γεύμα με ένα απεριτίφ και λιχουδιές και ακολουθούν θαλασσινά και γεμιστή γαλοπούλα. Το επιδόρπιο είναι το 'Buche de Noel' που είναι κέικ με κρέμα. Ο Άγιος Βασίλης ονομάζεται 'Άγιος Νικόλαος' και φέρνει δώρα στα παιδιά στις 6 Δεκεμβρίου την 'Ημέρα του Αγίου Νικολάου' πολύ πριν από την Ημέρα των Χριστουγέννων. Τα Χριστούγεννα οι οικογένειες ανταλλάσσουν δώρα που έχουν βάλει κάτω από το δέντρο ή σε κάλτσα κοντά στη φωτιά και τα βρίσκουν το πρωί. Το Χριστουγεννιάτικο πρωινό αποτελείται από ένα ειδικό γλυκό ψωμί σε σχήμα μωρού που συμβολίζει το Νεογέννητο της Βηθλεέμ.

Στη **Βραζιλία** ο Άγιος Βασίλης ονομάζεται 'Papai Noel'. Για όσους διαθέτουν αρκετά χρήματα το γιορτινό χριστουγεννιάτικο τραπέζι περιλαμβάνει κοτόπουλο, γαλοπούλα, χοιρινό, ρύζι, σαλάτα, φρέσκα και ξερά φρούτα και μύρα. Οι φτωχοί αρκούνται στο κοτόπουλο και το ρύζι.

Στην **Φινλανδία** ο κόσμος πιστεύει πως ο Άγιος Βασίλης ζει στο βόρειο τμήμα της χώρας που ονομάζεται Korvatunturi, βόρεια του Αρκτικού Κύκλου. Κόσμος από όλα τα μέρη της γης στέλνει εκεί, στο σπίτι του Αγίου Βασίλη γράμματα. Υπάρχει επίσης ένα μεγάλο πάρκο που συγκεντρώνει πολλούς τουρίστες και που ονομάζεται 'Γη των Χριστουγέννων' στα βόρεια της Φινλανδίας κοντά στο σημείο που λέγεται πως ζει ο Άγιος Βασίλης. Η Νύχτα των Χριστουγέννων είναι ξεχωριστή για τους Φινλανδούς ενώ το πρωινό της επόμενης ημέρας αποτελείται από χυλό (κουρκούτι) ρυζιού και χυμό δαμάσκημων. Υπάρχει και εδώ η παράδοση να στολίζουν έλατο στα σπίτια τους. Το δείπνο των Χριστουγέννων περιλαμβάνει μακαρόνια, γογγύλια, καρότα και πατάτες με μαγειρεμένο χοιρομέρι ή γαλοπούλα. Πολλές οικογένειες κρατούν την παράδοση και επισκέπτονται κοιμητήρια για να τοποθετήσουν κεριά στους τάφους των δικών τους. Όσο και αν φαίνεται παράξενο τα Φινλανδικά κοιμητήρια τις ημέρες των Χριστουγέννων είναι πολύ όμορφα. Τα παιδιά παίρνουν τα δώρα τους την Βραδιά των Χριστουγέννων, συνήθως από ένα μέλος της οικογένειας που έχει ντυθεί Άγιος Βασίλης. Καθώς τα παιδιά μεγαλώνουν αρχίζουν να καταλαβαίνουν πως ο Άγιος Βασίλης στην πραγματικότητα είναι ο μεγαλύτερος αδελφός ή αδελφή τους.

Στη **Γαλλία** τα Χριστούγεννα ονομάζονται 'Noel'. Κάθε οικογένεια στο-

λίξει το χριστουγεννιάτικο δέντρο της συνήθως με τον παλιό παραδοσιακό τρόπο με κόκκινες κορδέλες και με πραγματικά άσπρα κεριά. Εάν έχουν έλατο στον κήπο τους το διακοσμούν επίσης με φωτάκια όλη την νύχτα. Ο Άγιος Βασίλης αποκαλείται Pere Noel. Το Χριστουγεννιάτικο γεύμα αποτελεί μια σημαντική ευκαιρία για να συγκεντρωθεί η οικογένεια και αποτελείται από το καλύτερο κρέας (άπαχο) και κρασί.

Οι **Γερμανοί** δίνουν ιδιαίτερη σημασία στο στολισμό των σπιτιών τους για τα Χριστούγεννα. Πολλά σπίτια έχουν ξύλινα πλαίσια που προσαρμόζουν ηλεκτρικά λαμπάκια και τα τοποθετούν στα παράθυρά τους καθώς και χρωματιστές φιγούρες από πολύχρωμο χαρτί που φαίνονται πολύ όμορφα από έξω. Συχνά φτιάχνουν και το 'Adventskranz' που είναι γιρλάντα με φύλλα με 4 κεριά και που συμβολίζει την περίοδο των 4 εβδομάδων πριν τα Χριστούγεννα. Κάθε Κυριακή (του μήνα πριν τα Χριστούγεννα) ανάβει και άλλο κεριό. Μερικά σπίτια στολίζουν και μια μικρή ξύλινη φάτνη με ένα μικρό στάβλο που συμβολίζει τη φάτνη της Βηθλεέμ. Ο Άγιος Βασίλης ('Der Weihnachtsmann') φέρνει δώρα αργά το απόγευμα, πριν τη Βραδιά των Χριστουγέννων (24 Δεκεμβρίου), μετά την επιστροφή των χριστιανών από τις εκκλησίες. Τα δώρα βρίσκονται κάτω από το Χριστουγεννιάτικο δέντρο. Ένα μέλος της οικογένειας χτυπά την καμπάνα και καλεί όλους να μπουν στο δωμάτιο. Το δείπνο περιλαμβάνει κυπρίνο (ψάρι) ή χήνα.

Στη **Λετονία** πιστεύουν πως ο Άγιος Βασίλης φέρνει δώρα σε κάθε μία από τις 12 ημέρες των Χριστουγέννων αρχής γενομένης από την Βραδιά των Χριστουγέννων. Συνήθως τα δώρα τοποθετούνται κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Το ξεχωριστό γεύμα της Ημέρας των Χριστουγέννων περιλαμβάνει μπιζέλια με μπέικον και σάλτσα, μικρές πίτες, λάχανο και λουκάνικα.

Στην **Πορτογαλία** ο Άγιος Βασίλης φέρνει δώρα στα παιδιά την Νύχτα των Χριστουγέννων και τα βάζει στο χριστουγεννιάτικο δέντρο ή σε ένα παπούτσι κοντά στο τζάκι. Το χριστουγεννιάτικο γεύμα για τους Πορτογάλους περιλαμβάνει ξερό μπακαλιάρο με βραστές πατάτες.

Στη **Ρωσία** δεν είναι και τόσο διαδεδομένη η γιορτή των Χριστουγέννων. Για τους Ρώσους είναι σημαντικότερη η γιορτή της αλλαγής του χρόνου κατά την οποία ο 'Πατέρας του Χιονιά' φέρνει δώρα στα παιδιά. Το χριστουγεννιάτικο τραπέζι περιλαμβάνει κέικ, πίτες και κρέας.

Στη **Σουηδία** η πιο σημαντική ημέρα είναι η Νύχτα των Χριστουγέννων. Το δείπνο περιλαμβάνει χοιρινό, ρέγγα και κόκκινα φασόλια και είναι η στιγμή που ανταλλάσσουν δώρα τα μέλη της οικογένειας. Πολλοί προσέρχονται στις εκκλησίες νωρίς το πρωί της Ημέρας των Χριστουγέννων.

Όσο για τις ελληνικές χριστουγεννιάτικες παραδόσεις ποικίλουν από περιοχή σε περιοχή. Τα βασικά στοιχεία όμως διατηρούνται σε όλες τις περιοχές με μικρές παραλλαγές. Κάλαντα, στόλισμα δέντρου, δώρα για τα παιδιά από τον Άγιο Βασίλη την Νύχτα των Χριστουγέννων ή της Πρωτοχρονιάς, γιορτινό τραπέζι με τη γαλοπούλα στην τιμητική της, μελομακάρονα και κουραμπιέδες. Γιορτή ξεχωριστή που γιορτάζεται από όλους τους Χριστιανούς και που, εκτός από τις παραδόσεις και το πλούσιο τραπέζι, καλό είναι να αποτελεί και το ερέθισμα για σκέψεις και πράξεις αγάπης όχι μόνο για τα κοντινά και συγγενικά μας πρόσωπα αλλά και για όλους τους συνανθρώπους μας. Εξάλλου το νόημα αυτής της τόσο σημαντικής γιορτής περικλείεται μόνο σε μια λέξη... Αγάπη !

(Από το Blog του σχολείου μας — Πηγή: <http://www.neteens.gr/html/gnoseis/xmas.html>)

Η ιστορία του χριστουγεννιάτικου δέντρου

Σύμφωνα με μερικούς ερευνητές, οι Χριστουγεννιάτικες δοξασίες και παραδόσεις, αποτελούν ένα μίγμα από κατάλοιπα της λατρείας του Σατούρνο (μιας θεότητας που ταυτίζεται με τον Κρόνο) κι άλλων δοξασιών που αναμίχθηκαν με τις χριστιανικές, για να ξεχαστεί στο πέρασμα των αιώνων η αρχική τους προέλευση.

Το δέντρο, σαν χριστουγεννιάτικο σύμβολο, χρησιμοποιήθηκε μετά τον 8ο αιώνα. Εκείνος που καθιέρωσε το έλατο σαν χριστουγεννιάτικο δέντρο ήταν, σύμφωνα με την παράδοση, ο Άγιος Βονιφάτιος, που για να σβήσει την ιερότητα που απέδιδαν οι ειδωλολάτρες στη δρυ, έβαλε στη θέση του το έλατο, σαν σύμβολο χριστιανικό και ειδικότερα σαν σύμβολο των Χριστουγέννων. Φυσικά, στο πέρασμα των αιώνων, το νόημα του χριστουγεννιάτικου δέντρου πήρε αναρίθμητες μορφές. Κι αρχικά, για να συμβολίσει την ευτυχία που κρύβει για τον άνθρωπο η γέννηση του Χριστού, άρχισε να γεμίζει το δέν-

τρο-σύμβολο με διάφορα χρήσιμα είδη- κυρίως φαγώσιμα κι αργότερα ρούχα κι άλλα είδη καθημερινής χρήσης, συμβολίζοντας έτσι πρακτικά την προσφορά των Θείων Δώρων, για να εξελιχτεί προοδευτικά σ' ένα απαραίτητο διακοσμητικό είδος της μέρας αυτής, που αργότερα πήρε και τη θέση της " Δωροθήκης " - του χώρου δηλαδή που σ' αυτόν τοποθετούσαν οι συγγενείς και φίλοι τα δώρα τους ο ένας για τον άλλο. Ο Τσαρλς Ντίκενς για την Αγγλία, ο συγγραφέας εκείνης της εποχής, φρόντισε να ξαναπάρουν τα Χριστούγεννα την παλιά χαρούμενη γιορταστική μορφή τους, όσο κανένας άλλος. Κι αν σήμερα σ' ολόκληρο τον κόσμο το χριστουγεννιάτικο δέντρο θυμίζει αυτή τη μέρα, αυτό σίγουρα οφείλεται στον Ντίκενς, που σε διάφορα έργα του και πιο πολύ ακόμα στις χριστουγεννιάτικες ιστορίες του, το προβάλλει σαν βασικό χριστουγεννιάτικο σύμβολο. Στην πατρίδα μας, το χριστουγεννιάτικο δέντρο το έφεραν για πρώτη φορά στην Αθήνα οι Βαυαροί, και από τότε συνηθίζεται να προτιμάται στις ορεινές περιοχές αντί του νησιώτικου καθιερωμένου καραβιού.

(Πηγή-www.christmaspathfinder.gr)

**Καλά Χριστούγεννα
Καλή Χρονιά**

Για να περνά η ώρα...

